Συνήθως, συμφωνώ με τα όσα η Έλενα Ακρίτα υποστηρίζει. Όχι, όμως, και με την θέση που πήρε στο ζήτημα της Ελένης Παπαδάκη. Επειδή η αδικοσκοτωμένη ηθοποιός έχει μεταβληθεί σε σύμβολο διχασμού. Και θεωρώ ανεπίτρεπτο, στα καλά καθούμενα, να υποδαυλίζονται πολιτικά πάθη σε μια εποχή, στην οποία υποτίθεται ότι αναζητείται συναίνεση και συμφιλίωση.

Είναι, άλλωστε, γνωστό ότι η δολοφονία της μεγάλης ηθοποιού συνέβαλε στη μεταστροφή μεγάλου μέρους της κοινής γνώμης ενάντια στον ΕΛΑΣ, όταν, 26 Γενάρη (1945), μαθεύτηκε η δολοφονία της δημοφιλέστατης εκείνη την εποχή ηθοποιού, Ελένης Παπαδάκη (1908 - 1944).

Κυκλοφορούσε η φήμη (και από εφημερίδες της Δεξιάς) ότι ήταν ερωμένη του δοσίλογου πρωθυπουργού, Ιωάννη Ράλλη, και ότι είχε σχέσεις με Γερμανούς αξιωματικούς. Μόλις τον Μάρτη του 1944, ενώ απολύθηκαν πολλοί ηθοποιοί από το Εθνικό Θέατρο, εκείνη είχε υπογράψει νέο, καλύτερο, συμβόλαιο. Αυτή και επτά συνάδελφοί της είχαν διαγραφεί από το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών. Όταν ξεκίνησαν οι συγκρούσεις, την φιλοξενούσε, κρύβοντάς την, ο γραμματέας του ΕΑΜ Θεάτρου, Δημήτρης Μυράτ. Η Λαϊκή Πολιτοφυλακή Γαλατσίου - Πατησίων πληροφορήθηκε την κρυψώνα της και, 21 Δεκέμβρη, τη συνέλαβε. Τη μετάφεραν στα διυλιστήρια της Ούλεν (Εταιρείας Υδάτων) και την εκτέλεσαν. Το ΕΑΜ συνέλαβε τα μέλη της Πολιτοφυλακής κι έστησε λαϊκό δικαστήριο.
Οι κατηγορούμενοι «απολογήθηκαν» ότι «
ενήργησαν κατ' εντολή των βρετανικών μυστικών υπηρεσιών».
Οι ένοχοι καταδικάστηκαν σε θάνατο. Εκτελέστηκαν δημόσια στην πλατεία Κολιάτσου, εκτός από τον φυσικό αυτουργό της δολοφονίας, Βλάση Μακαρωνά, που διέφευγε ως το 1945, οπότε πιάστηκε κι εκτελέστηκε κι αυτός. Έξι μήνες αργότερα (Ιούνιο του 1945), στην 12η Ολομέλεια της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ, ο Νίκος Ζαχαριάδης παραδέχτηκε:

«Αγριότητες έγιναν κατά τον Δεκέμβρη και τέτοιες έκαμαν και μέλη του Κόμματος που ήταν είτε προβοκάτορες, είτε ανάξια να είναι μέλη του. Φυσικά, οι πράξεις τους δημιουργούν ευθύνες για το Κόμμα. Μα μια που το ΚΚΕ δεν έδωσε τέτοια γραμμή και αποκήρυξε και αυτούς που έκαναν υπερβασίες και τις υπερβασίες τις ίδιες, δεν δημιουργείται θέμα ηθικής τάξης για το ΚΚΕ. Γιατί το Κόμμα μας έχει το θάρρος να διακηρύξει ότι περιπτώσεις όπως του Κορώνη ή της ηθοποιού Παπαδάκη δεν μπορούν να βρουν δικαίωση και πρέπει να καταδικαστούν ανοικτά».

(τελευταία επεξεργασία, 21.10.2019)